

za upravo po državi kupljene gosposčine Nadwórna. 134. Razglas finančnega ministerstva z dne 4. septembra 1891. l., da se je c. kr. mala colnija Oberkappel iz Kappele na Bavarskem preložila v Oberkappel na avstrijsko ozemlje.

(Dalje prih.)



Razne vesti.

V Ljubljani, 15. januarija 1892.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Opozarjamo p. n. gospe družtenike na „Vabilo“ k redni glavni skupščini našega društva, ki bode dne 29. t. m. Želeti je prav obilne udeležbe ter primernih nasvetov, da bodoči društveni odbor zvé, kako mu je ravnati, da društvo zadovoljuje svoje člane in izpolnjuje svoje naloge. Prosimo torej, da tudi vnanji p. n. gospodje družteniki prispo v skupščino!

— (Osobne vesti.) Imenovan je višji državni pravdnik in dvorni svetnik po naslovu in značaji dr. V. Leitmaier v Gradci dvornim svetnikom pri najvišjem sodišči na Dunaji. — Imenovana sta notarjema notarska kandidata: V. Kolšek za Kranjsko goro, I. Strafella za Trzič. — Premeščena sta avskultanta: I. Pogačnik s Koroškega na Kranjsko, J. Kotnik s Štajerskega na Koroško. — Nov odvetnik je dr. Alb. Suyer v Ljubljani.

— (Iz državnega zbora.) Justični odsek poslanske zbornice imel je dne 13. t. m. generalno debato o zakonu zastran sodniške pripravne službe in izpita sodniškega. Predsedoval je načelnik Madeyski, vlado sta zastopala sekcijski načelnik pl. Krall in ministerski tajnik dr. Klein. V debati so govorili poslanci dr. Weigl, dr. Pacak, dr. Jaques, dr. Ferjančič, Madeyski, dr. Nitsche, dr. Stöhr, dr. Kokoschinégg in dr. Miskolczy ter vladna zastopnika. Ugovarjalo se je zoper prakso pri upravnem oblastvu in sosebno zoper določbo, da bi višjesodni prezidij odbiral odvetniške pisarnice, v katerih bi se vežbal sodniški kandidat. Naglašalo se je, da bi bilo prav, če bi kandidat praktikoval tudi v notarski pisarni. Sosebno pa je bil govor, da je huda potreba, urediti vprašanje zastran adjutov ter zboljšati dohodke sodniškim uradnikom. Predlog dra. Jaquesa, da bi se načrt dopolnil z določbo, po kateri bi odvetniški, notarski in sodniški izpiti bili homogeni, ni dobil večine. Poslanec dr. Ferjančič je izražal željo, da bi se pri pripravi službi in izpitu sodniškega kandidata gledalo tudi na popolno priučenje narodnemu jeziku. Referentom je bil izvoljen dr. Madeyski in sklenilo se je prestopiti v specijalno debato z vsemi glasovi proti jednemu. — Dne 14. t. m.

imel je isti odsek posvetovanje o zakonu zastran oddruževanja zemljišč za javne ceste in pota. V generalni debati je predlagal referent dr. Fanderlik, naj se ta zakon sprejme in torej preide v specijalno debato. Dr. Nitsche, dr. Pacak in grof Serenyi so mu pritrjevali, tako tudi dr. Götz, kateri je še posebe nasvetoval, naj bi ta zakon veljal tudi glede na vodne stavbe. Ta nasvet se je odobril, četudi je proti njemu govoril dr. Fanderlik. Debate se je udeležil tudi vladni zastopnik, ministerski svetnik Hrouzek, ne da bi načeloma protivil se Götzovemu nasvetu. — Zadnji čas je vlada državnemu zboru predložila tudi načrt zakona, s katerim se ukrepajo določbe zastran zapuščinskih, varuških in kuratelskih rečij, dodeljenih sodnim dvorom prve instance.

— (J. pl. Illizstein †) Dne 24. decembra 1891 umrl je nagloma svetnik višjega dež. sodišča na Dunaji J. pl. Illizstein. Porojen l. 1836. v Gorici bil je odgojen v Terezijanišči, vstopil 1857. l. v sodno prakso, bil imenovan 1865. l. sodnim adjunktom pri trgovskem sodišči Dunajskem, 1875. l. svetniškim tajnikom, 1876. l. dež. sod. svetnikom pri dež. sodišči Dunajskem za civilne reči, 1888. l. višj. dež. sod. svetnikom. Pokojnik je slovel kot genijalen jurist in veleizkušen sodnik ter je sodeloval v pravosodnem ministerstvu pri pripravah za načrte novim zakonom.

— (Dr. K. F. pl. Gerber †) Dne 23. decembra 1891. leta umrl je ta učeni pravnik in državnik kot predsednik državnega ministerstva saksonskega in minister bogočastja v 68. letu svoje dobe. L. 1843 je završil Gerber svoje pravniške studije v Heidelbergu, kjer sta mu bila učitelja zlasti Mittermaier pa Vangerow, a uže l. 1846 postal je izvenredni profesor v Jeni, potem redni profesor v Erlangen in uže 1851. leta vseučiliški kancelar v Tübingen. Od l. 1857 do 1861 pomagal je v Hamburgu pri izdelovanji občega nemškega trgovskega zakonika. L. 1862 bil je zopet profesor v Jeni, a leto potem poklican v Lipsko kot profesor nemškega, državnega in cerkvenega prava. L. 1871. imenoval ga je kralj državnim in naučnim ministrom na mesto Falkensteinovo in odslej je Gerber velemogo storil za uredbo cerkvenih in šolskih razmer ter za povzdigo učnih in umetalnih zavodov na Saksonskem. Znamenitejša njegova pravniška dela so: „System des deutschen Privatrechtes“; „Grundzüge eines Systemes des deutschen Staatsrechtes“; „Gesammelte juristische Abhandlungen“. Z Iheringom jel. 1856. zasnoval: „Jahrbücher für Dogmatik des heutigen römischen und deutschen Privatrechtes“.

